

Interessante lezing van 'wereldfietser'

DENEKAMP/BEUNINGEN - In hotel-café 't Sterrenhos in Beuningen wordt op dinsdag 23 januari om half acht een interessante lezing verzorgd door de bekende wereldfietser Frank van Rijn. De 47-jarige ingenieur uit Doldersum vertelt over zijn ervaringen op de tweewieler in ondermeer Amerika en Australië. In de afgelopen 25 jaar trapte Van Rijn maar liefst 300.000 kilometer onder zijn stalen ros weg en dat betekent meer dan zeven keer de wereld rond. De entree voor belangstellenden is gratis.

Aan het begin van de jaren zeventig begon Van Rijn aan uitgebreide vakantiefietsritten door Europa en Amerika en in 1980 maakte hij zijn eerste grote wereldreis. Hij fietste toen van Peru naar het Amerikaanse Denver. Vervolgens werden de tochten Nederland-Kaapstad en Nederland-Bali afgelegd. In de jaren daarna fietste Van Rijn duizenden kilometers in Me-

xico, de Verenigde Staten, Zuid-Amerika, Canada en doorkruiste hij het continent Afrika. Om de onkosten te dekken maakte hij van zijn reizen aantekeningen en legde hij die van tijd tot tijd vast in boekvorm.

Een schitterend boek, dat daaruit voort is gekomen is 'de knipoo van het nijlpaard'. Hierin be-

schrijft hij de ervaringen van zijn tocht dwars door Afrika: van Dares Salaam naar Dakar. Boeiend is eveneens zijn tweede boek 'op de fiets door Sahara en Sahel'. Vanuit Nederland fietste de ingenieur 26.000 kilometer naar Burkina Faso in West-Afrika. Honderd dagen reed hij door Europa om in Afrika zijn Saharaavontuur te starten. Gned voorhe-

reid en met veel durf ploeterde hij door het zand van de grontste woestijn ter wereld. Onder erharmerlijke omstandigheden en hoge temperaturen trok hij vervolgens door Niger, Benin, Togo, Burkina Faso, Ivoorkust, Guinee en Mali. Met volle bepakking heeft Van Rijn duizenden kilometers afgelegd over zandpaden, die bezaaid lagen met stenen en boomstron-

ken. De omstandigheden waren te vergelijken met belevenissen in 'Met de fiets tent naar de oriënt', het reisverslag van Denekamp naar Palestina van de Denekamper Anton Damhuis en de Oldenzaalse schoolmeester De Monnik in de jaren dertig.

Onlangs verscheen van Frank van Rijn het boek '25-jaar later-reizen

door Afrika, Mexico, de VS en Centraal-Amerika.

Belangstellenden kunnen dinsdagavond de ervaringen van Frank van Rijn heluisteren en hij zal dan tevens dia's van de reis tonen. Voor de pauze gaat hij in op zijn Amerika-ervaringen en na de pauze zal hij vertellen over zijn laatste reis in het afgelopen jaar. Hij fietste toen dwars door Australië van kust naar kust. Uiteraard zal Van Rijn ingaan op vragen die hem worden gesteld en hestaat er na de lezing gelegenheid om door hem geschreven boeken te kopen.

UITNODIGING

Op dinsdag 23 januari 1996 zal

FRANK VAN RIJN

komen
vertellen
over zijn ervaringen
die hij heeft opgedaan
als wereldfietser

Frank van Rijn heeft vele werelddelen
op de fiets bezocht en daarbij meer dan
300.000 km. afgelegd.

Plaats: Café-restaurant 'Het Sterrenbos' in Beuningen
Aanvang: 19.30 uur.

Welkom zijn leden van RTC-Twente, hun partner, vrienden
en kennissen

Op een zakje pinda's door Afrika

Frank van Rijn fietste al meer dan zeven keer de wereld rond

■ Tussen twee fietsreizen door avonturen terug in Nederland, werkt Van Rijn alweer aan zijn volgende boek: „Ik ben waarschijnlijk de enige schrijver die nog echt schrijft. Zo'n computer, dat lijkt me niets.“
FOTO: JOOP FENSTRA

door MARJOLEIN SCHIPPER

DOLDERSUM, zaterdag

Zelfs midden in Afrika slaat wereldfietser Frank van Rijn (47) als de avond valt gewoon zijn tentje op. Ook al is er in de wijde omtrek geen mens te bekennen. Wat hem natuurlijk regelmatig de vraag oplevert of hij niet bang is voor wilde dieren. Wat doet hij nou als er een leeuw bij zijn tentje komt kijken?

„Dan zeg ik altijd: het ligt eraan wie er op dat moment meer honger heeft, de leeuw of ik”, glimlacht Van Rijn, die zich regelmatig in leven moet houden met niet meer dan een portie bonen of pinda's. „Ach, mensen hebben vaak iets van: is dat nou allemaal niet gevaarlijk wat jij doet? Maar als je weet dat iets gevaarlijk is, is het eigenlijk niet meer gevaarlijk. Een douchebel met een glad vloertje of een afstapje voor een postkantoor, dat zijn de plaatsen waar je dodelijk verongelukt!”

Het tekent de levenshouding van Van Rijn, die vijftienvijftig jaar geleden voor het eerst op de fiets stapte voor een vakantietoetje door Frankrijk. Toen ontstond de droom: als hij zo'n Franse 'col' kon halen, kon hij immers ook de Andes befietzen. „De fiets is een perfect vervoermiddel om de wereld te bekijken. Je overbrugt aardige afstanden, maar hebt toch de tijd om dat leuke dorpje te gaan bekijken, terwijl even verderop de toeristenbus over de snelweg raast.”

„Hoewel ik toen al duivels goed beseftte dat er voor een wereldreis meer komt kijken dan alleen maar een heetje fietsen. Kon ik alles meeslepen wat ik nodig had, kon ik mijn eigen eten klaarmaken, mijn fiets repareren? Hoe moest het als ik ziek zou worden onderweg? Moest ik een pistool meenemen tegen de boeven? Ik had toentertijd zelfs nog nooit in een tent geslapen of een aardappel opgewarmd.”

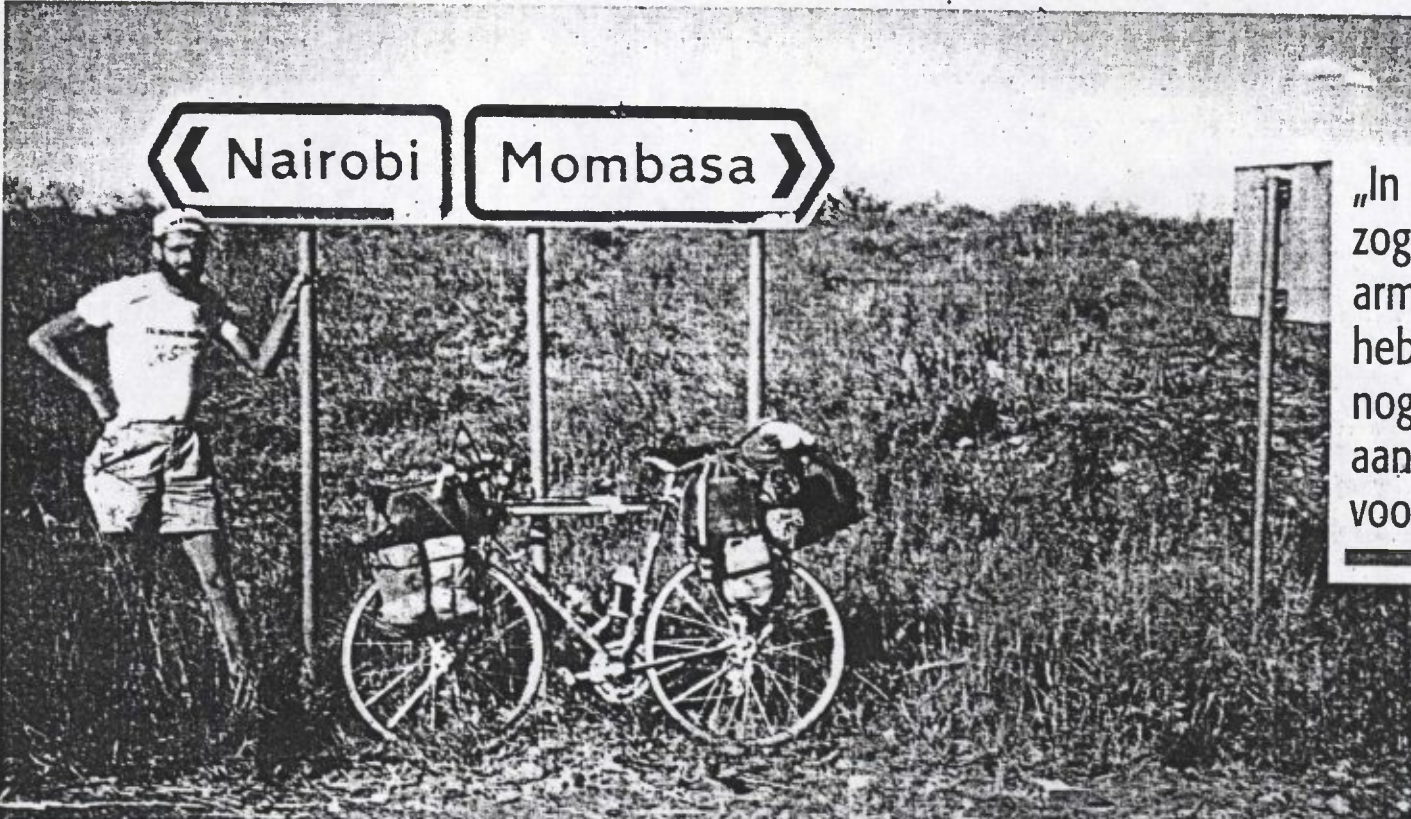
Dromen

Begin jaren '70 begon Van Rijn aan uitgebreide vakantiefietstochten door Europa en Amerika. In '79 studeerde hij af als elektro-technisch ingenieur en kwam hij zelf voor de klas te staan. „En dan begint zogenaamd het echte leven. Dan word je 'groot' en behoort je je dromen achter je te laten. Meer dat lukt niet, ook al omdat het voor de klas niet zo goed ging. Ik dacht altijd dat je voor lesgeven verstand moest hebben van natuurkunde, maar je moet verstand hebben van kinderen. En je, die kinderen en ik, wij leefden duidelijk in twee verschillende werelden.”

Hij zit een beetje ongemakkelijk op een stoel midden in de spaarzaam ingerichte vakantiehutten in het Drentse Doldersum, waar hij tussen zijn wereldreizen door verblijft. Verwarming op laag, dikke fleece-trui aan. Op de een of andere manier lijkt Van Rijn, met zijn langelichaam en door de zon verweerde gezicht en handen, alleen op zijn fiets echt op zijn plaats. In '80 maakte hij zijn eerste grote wereldreis, van Peru naar het Amerikaanse Denver. Later volgden onder andere Nederland-Kaapstad, Nederland-Bali, Mexico, de Verenigde Staten, Zuid-Amerika, Canada, Afrika opnieuw...

In totaal heeft Van Rijn er nu 300.000 fietsskilometers over de gehele wereld opzitten. Tussen de bedrijven door schrijft hij boeken over zijn reizen om zijn bescheiden onkosten te dekken: „Ik ben niet veeleisend. Op reis niet — ik slaap altijd in m'n tentje en kan m'n maal heel goed doen met een stuk brood — en hier heb ik evenmin veel nodig”, wilst hij op het houten hurpau met daarop dicht beschreven vellen papier. Het manuscript voor alweer een volgend boek.

„Ik ben waarschijnlijk de enige schrijver die nog echt schrijft. Een computer, dat lijkt me niets. Het schijnt dat je daarin zomaar je verhaal kwijt kunt raken! Een vriend zei me laatst dat ik één of ander ding, een flipflopover of zo moest kopen. Daarop zou ik onderweg, tijdens mijn reis, al het boek kunnen schrijven. Daarna zou het op de een of andere manier door de lucht naar Nederland vliegen. En tegen de tijd dat ik terug zou zijn, zou het boek al in de winkel liggen. Nou èn, denk ik dan, en waarom? Waarom die haast? Ik be-

„In die zogenaamde arme landen hebben ze nog tijd en aandacht voor elkaar”

■ Midden in Kenia. Van Rijn heeft een simpele methode om te zien of water te drinken is: „Ik doe het in mijn bidon. Kun je de bodem zien, dan is het drinkwater, anders niet.”
EIGEN FOTO'S.

■ Wereldfietser Van Rijn in zijn element; onderweg tijdens één van zijn vele reizen. „Ik heb van alles bij me om zelf mijn fiets te kunnen repareren, want fietsmakers komen je zelden tegen op de momenten dat je ze nodig hebt.”

grijp dat niet.” Frank van Rijn leeft hijns letterlijk in andere werelden, zoveel wordt wel duidelijk uit zijn jubileumboek 'Vijftienvijftig Jaar Later'. Werelden waarin niet alles draait om een half procent loonsverhoging, om de IRT enquêtecommissie of de nieuwe auto van de huren. Overleven, dat is daar het belangrijkste: en Van Rijn moet maar zien dat hij zich in die gebieden op de heen houdt, of beter gezegd, op de fiets. En, vooral in Afrika: dat hij er in slaagt dóór te fietsen, ook al proberen douane-ambtenaren dat maar al te vaak onmogelijk te maken...

„Aangezien ik vooraf niet precies mijn route weet, je moet rekening houden met onlusten, kan ik mijn visie niet altijd van te voren regelen. Soms moet dat dus ter plekke. En dan kom je nogal eens in de problemen. Buitenlanders, dat zijn keurig gewassen toeristen met camera's. Zo'n heestofte wilman op een fiets is natuurlijk uiterst verdacht.”

Zo werd Van Rijn bij een grenspost in Mozambique eens aangezien voor een spion. Hardhandig werd hij ondervraagd door mannen met sten-guns: waar kwam hij vandaan? Nou, uit Nederland, uit Europa. Nee, wilden de mannen weten, waar kwam hij op die fiets vandaan? Nogmaals, uit Nederland! Op de fiets uit Nederland, dat ging er bij de douane-mannen niet in. En waarom had hij geen visum voor Mozambique? Van Rijn probeerde uit te leggen dat hij daarvoor juist bij de grenspost kwam, maar het was al te laat: hij moest mee. Na uren achterop een rammelende vrachtwagen werd de 'spion' op eigen kosten in een pensionnetje ondergebracht. „De volgende ochtend stond ik vroeg op en zag tot mijn verbazing dat de deur niet op slot was. Buiten lepen wat dorpelingen, bewa-

kers waren in geen velden of wegen te bekennen. Dus hen ik er als een haas vandoor ge-gaan, op zoek naar de grens met Malawi. Dat was wel even angstig.”

Hebzucht

En in Zuid-Amerika wist Van Rijn twee herovers voor de gek te houden met een mapje met daarin een verlopen paspoort, een creditcard zonder credit en een hijfjet van 50.000 Zairese zaires. „Ze dachten dat het dollars waren, hun ogen pulden uit van de hebzucht. Ik ben altijd nog benieuwd hoe ze gekeken moeten hebben toen ze probeerden het in te wisselen.”

In een Keniaans plaatsje

werd Van Rijn onthaald door honderden mensen, die vanaf de kant van de weg vrolijk naar hem zwaaiden. Pas toen hij door een zwarte auto met presidentiële vlag hijsna van de weg werd gereden, heseftte hij dat ze niet voor hem kwamen. Een andere keer, midden in een wildpark, zag hij 's avonds een grote, bolvormige camper naast zijn tentje staan. „Gezellig, bezoek, dacht ik nog. Even een praatje maken. Maar het bleek een kampeerwagen zonder nummerbord te zijn: ofwel een nijlpaard! Je realiseert je eigenlijk nooit hoe gigantisch zo'n heest van dichtbij is. Hij ging weg, maar ik heb die nacht niet echt rustig in m'n tentje gelegen.”

Maar tussen de avonturen

door beleeft Van Rijn vooral lange periodes van rustig fiet-sen, een dagelijks ritme van opstaan, wat eten, een kilometer of tachtig afleggen, van de omgeving genieten en hier en daar een praatje maken en bi-vaak opslaan. „Als je tegenwoordig televisie kijkt — gelukkig heb ik in dit huisje niet zo'n ding — krijg je de indruk dat de wereld een smeltkroes van oorlogen, opstanden en el-lende is. Maar eigenlijk kun je de wereld vergelijken met dit tapijt hier.” Hij wijst een aantal pluiscjes aan: „Daar is een re-volutie, en daar een opstand. En in dat gebied een hongers-nood. Dat is wat we te zien krij-gen. Maar in al die enorme ge-hieden ertussen leven de mensen in grote rust hun gewone dagelijkse leven.”

„Meestentijds zelfs in veel grotere rust dan hier. Als je aan het eind van de middag in een Afrikaans of Zuidameri-kaans dorp komt zit de bevol-king onder een boom. Of op het dorpsplein. Met elkaar te praten, naar elkaar te luiste-ren. Kom daar hier in Neder-land eens om! Als je ergens op bezoek komt, wat meestal al moeilijk gaat want iedereen heeft het druk-druk-druk, dan staat vaak de televisie aan. Met een half uur wordt dan nog naar jou geluisterd. Tijd en aandacht voor elkaar, ik vind

het steeds minder terug.” „Alles moet geautomati-seerd worden hè, dat is de nieuwe tijd. Geld heest je niet meer bij een mevrouw of meneer, nee, je trekt het met zo'n magneetpas uit de muur. Het ergste vind ik dat er alleen maar wordt geautomatiseerd om het automatiseren, niet om tijd te besparen. Integen-deel, het kost alleen maar tijd. Ik rekende leestst een paar boodschappen af in de super-markt. Werd voor een rol koek vier maal te veel here-kend. Die juf-frouw helesma! In peniek, wat moest ze nou doen? Ik zeg, ik reken wel even uit m'n hoofd uit wat er of moet. Maar dat kon niet, want het zet in de computer. En daar moest het eerst nit, anders kon ze niet of-rekenen. Ondertussen stond er zo'n hele rij klanten kwead naar mij te kijken. Cbeef erbij, er werden allemaal toetsen in-gedrukt... En den moet ik toch terugdenken aan vroeger, toen ze je hoodschappen ge-woon optelden op een strookje krant.”

Hij maakt een berustend ge-haar. „Ik weet best, terug naar vroeger kan niet. Hoewel ik stiekem wel eens denk: waar-om eigenlijk niet? Maar ik vind wel dat onze economie heest een heetje afgeremd mag worden. Waarom moeten we

toch steeds maar meer? Steeds maar grotere auto's, mooiere keukens, luxere apparatuur, duurdere inrichting. Waarom wij niet ietsje minder en zij daar in Afrika ietsje meer? Niet dat ik die mensen daar met onze zogenaamde 'bescha-ving' wil opscheppen, integen-deel. Het gruwelijkste heb ik gezien in India, waar mensen tegenover een uitpuilende elektronika-winkel in de goot lagen dood te gaan. Maar hier en daar een bescheiden zie-kenhuisje, zodat mensen niet meer dood hoeven te gaan aan een blindedarmonsteking, dat lijkt me toch het minste.”

Behelpen

Hij kan een steelse blik op de klok niet bedwingen. 's Morgens schrijven, 's middags fietsen, dat is Van Rijns vaste ritme als hij in Ne-derland is. Leuk hoor, zo'n in-terview, maar het weegt na-tuurlijk niet op tegen de ge-neugten van een fietstochtje. En nou is het in Nederland toch al behelpen: zelfs in het landelijke Doldersum wordt Van Rijn al bijna horendol van de langsvliegende auto's en de overvazende straaljagers.

„Zodra dit boek af is ben ik weer weg”, zegt hij heeslist. „Je moet je tijd goed henuten. Stel je voor, één derde van je leven lig je al te verslapen! Iemand van negentig heeft der-tig jaar in bewusteloze toestand doorgebracht. Eens te meer een reden om in de reste-rende jaren je dromen waar te maken. Wat moet je anders?”

„Douchebel met een glad vloertje, dát is pas gevaarlijk”

Interessante lezing van 'wereldfietser'

DENEKAMP/BEUNINGEN - In hotel-café 't Sterrenhos in Beuningen wordt op dinsdag 23 januari om half acht een interessante lezing verzorgd door de bekende wereldfietser Frank van Rijn. De 47-jarige ingenieur uit Doldersum vertelt over zijn ervaringen op de tweewieler in middeleeuws Amerika en Australië. In de afgelopen 25 jaar trapte Van Rijn maar liefst 300.000 kilometer onder zijn stalen ros weg en dat betekent meer dan zeven keer de wereld rond. De entree voor belangstellenden is gratis.

Aan het begin van de jaren zeventig begon Van Rijn aan uitgebreide vakantiefietsritten door Europa en Amerika en in 1980 maakte hij zijn eerste grote wereldreis. Hij fietste toen van Peru naar het Amerikaanse Denver. Vervolgens werden de tochten Nederland-Kaapstad en Nederland-Bali afgelegd. In de jaren daarna fietste Van Rijn duizenden kilometers in Me-

xico, de Verenigde Staten, Zuid-Amerika, Canada en doorkruiste hij het continent Afrika. Om de onkusten te dekken maakte hij van zijn reizen aantekeningen en legde hij die van tijd tot tijd vast in boekvorm.

Een schitterend boek, dat daarmee voort is gekomen is 'de knipoog van het nijlpaard'. Hierin be-

schrijft hij de ervaringen van zijn tocht dwars door Afrika: van Dares Salaam naar Dakar.

Boeiend is eveneens zijn tweede boek 'op de fiets door Sahara en Sahel'. Vanuit Nederland fietste de ingenieur 26.000 kilometer naar Burkina Faso in West-Afrika. Honderd dagen reed hij door Europa om in Afrika zijn Saharaavontuur te starten. Goed voor-

reid en met veel durf ploeterde hij door het zand van de grootste woestijn ter wereld. Onder erharmerlijke omstandigheden en hoge temperaturen trok hij vervolgens door Niger, Benin, Togo, Burkina Faso, Ivoorkust, Guinee en Mali. Met volle bepakkings heeft Van Rijn duizenden kilometers afgelegd over zandpaden, die heersaaid lagen met stenen en hoonstron-

ken. De omstandigheden waren te vergelijken met belevenissen in 'Met de fiets en tent naar de orient', het reisverslag van Denekamp naar Palestina van de Denekamper Anton Damhuis en de Oldenzaalse scholmeester De Monnik in de jaren dertig.

Onlangs verscheen van Frank van Rijn het boek '25-jaar later-reizen

door Afrika, Mexico, de VS en Centraal-Amerika.

Belangstellenden kunnen dinsdagavond de ervaringen van Frank van Rijn beluisteren en hij zal dan tevens dia's van de reis tonen. Voor de pauze gaat hij in op zijn Amerika-ervaringen en na de pauze zal hij vertellen over zijn laatste reis in het afgelopen jaar. Hij fietste toen dwars door Australië van kust naar kust. Uiteraard zal Van Rijn ingaan op vragen die hem worden gesteld en bestaat er na de lezing gelegenheid om door hem geschreven boeken te kopen.